

KAMP

NR. 7

OKT.

1981

OG SEIER

INNHOLD :

Side

- 2 Leder: Teoretisk kamp
- 3 Andreas Olsen: "Oldingen som flytter fjell"
- 5 DSAU-vedtak om "Hva må gjøres"-studiene
- 6 VALGDEBATT:
Plebus: Valgets kval(eller optimistenes sammenbrudd)
- 7 DS-kamerat: Vi må kombinere fornuft og følelser!
- 9 FREDSMARSJDEBATT: Sekterisme!
- 10 KVINNEDEBATT:
Laila: Bekjemp kvinneundertrykkinga i partiet!
- 11 Studiekampanja: "Hva må gjøres"-konferansene vellykka!

«TEORETISK KAMP»

Er det dette som skal bli det nye hokus-pokuset, motebegrepet som alle tar i sin munn og dermed viser at de har "forstått" hva som er problemet? Dersom vi klarer å gi den teoretiske kampen et solid innhold så er vi helt for et sånt motebegrep.

Det er studiene av "Hva må gjøres" som har bragt begrepet fram, og det skriver seg helt tilbake til Engels for 110 år siden. Hva betyr så teoretisk kamp? Er det bare en fin måte å si studier på? Nei, neppe. Det som var Engels sitt poeng var at sosialismen i hans levetid hadde utvikla seg fra en utopisk drøm og til å bli en konkret vitenskap. Og derfor slåss han også for at den måtte bli studert som en vitenskap, utfylle teorien med nye erfaringer, for dermed å bringe den vitenskapelige sosialismen opp på stadig høyere nivå.

Vi tror det er blitt gjort mye vold mot Engels formaninger på dette feltet av ml-bevegelsen. Kanskje det kan provosere noen, men det er i alle fall vår påstand at den sosialismedebatten som rasste i KK-spaltene i fjor var så godt som fullstendig dominert av problemer som gikk på former for styring, demokratiske rettigheter og graden av parlamentarisk kontroll under sosialismen, partiets stilling m.m. Altså det som i marxismen kalles overbygninga. Hva er så galt ved å debattere dette, vil enkelte si. Det som er "galt" er at vi nesten ikke i det heile tatt har brydd oss om å studere det materielle grunnlaget for denne overbygninga. Våre kunnskaper om kapitalismens elendighet begrenser seg i stor grad nettopp til sånne "overflatefenomener" noe som må være en viktig grunn til all uenighet og forvirring på så mange grunnleggende spørsmål i partiet. Er ikke uenigheten om årsakene til valgresultatet det beste bevis på at vi mangler kunnskap om den marxistiske metoden, anvendelsen av den dialektiske materialismen, når vi leiter etter ytre og indre årsaker. La "Hva må gjøres" bli den pangstarten vi trenger for en ny giv i partiet med studier og teoretisk kamp. Slåss for at partiet skal bli en skikkelig tenkeboks, et teoretisk kraftsentrum for oss sjøl og arbeiderklassen.

ANDREAS OLSEN, 64 ÅR OG PARTIVETERAN: «OLDINGEN SOM FLYTTER FJELL»

I DETTE INTERVJUET HAR "KAMP OG SEIER"-REDAKSJONEN GÅTT TIL ET IKKE-MEDLEM FOR Å HENTE LITT KUNNSKAPER OM PARTIET. HØRTESE DET RART UT? I ALLE FALL, HVIS PARTIET HADDE HATT ÆRESMEDLEMSKAP SÅ MÅTTE ANDREAS OLSEN VÆRE DEN FØRSTE SOM FIKK DET. HAN ER TRYGDA NÅ P.G.A. HELSA OG ER AV FORSTÅELIGE GRUNNER IKKE SÅ AKTIV I POLITIKKEN, MEN INNTIL FOR FÅ ÅR SIDEN VAR HAN MEDLEM AV PARTIET, HAN BLEI MED I MLG OG DET PARTI-BYGGENDE ARBEIDET ALLEREDE I 1970, OG VAR DELEGAT PÅ STIFTELSES-LANDS-MØTET I '73. HAN REPRERENTERER FORTSATT FORBUNDET SITTE, TRANSPORT, I BÆRUM SAMORG.

I TILLEGG TIL ALDER OG ERFARING-FØDT I REVOLUSJONSÅRET 1917-HAR ANDREAS EN USEDVANLIG GOD HUKOMMELSE. HAN VAR MED PÅ AKSJON SOM SKOGSARBEIDER I 1931-32, JOBBA PÅ NØDSARBEID SAMMEN MED SVENSKKE SYNDIKALISTER I '33. MELDTE SEG INN I DNA OG BLEI EKSKLUDERT DA HAN SAMTIDIG VAR BLITT MED I NKP, I '38. VAR MED I TILBAKETREKNINGA OVER SOLLIHØGDA I 1940. VAR I SKUDDLINJA FOR "KEISER" FURUBOTNS VREDE I 1948, GIKK PÅ FYLLA I TIDA ETTER SUKP'S 20. KONGRESS, OG VALGTE "RIKTIG" DA SOVJET OG KINA KRANGLA SOM VERST, NOE SOM ALTSÅ BRAKTE HAN TILBAKE TIL ML-BEVEGELSEN.

KANSKJE ANDREAS OLSEN HAR NOE Å LÆRE BORT, ELLER HVA?

KOS: Jeg husker du var med på ett av møtene i den omtalte proletariseringa, og du sa noe sånt som at det var bra å komme seg ut i industrien, men vi måtte for all del ikke gå ut som misjonærer! Er det det som har skjedd allikevel?

A.O.: Ja, aksjonismen var nok en barneskjold og det blei vel en del av den misjoneringa. Sånn var det i NKP åsså etter krigen. Jeg syntes at det jeg mente var det eneste rette, alle som ikke forsto det var dumme. En var høyrrøsta og kom med påstander.

Det eneste jeg var enig med Helge Øgrim i av alt det han kom fram med var det: At vi kom ut i industrien med en bråkete framferd. Det har lett for å bli sånn blant unge folk!

AKP TÅLTE HETSEN!

Men NKP var mye mer en koloss på leirfotter. Sjel om vi var store-Sanvika og Skui lag hadde hver mer enn 100 medlemmer-så fantes det en masse folk som ikke var kommunister i det heile tatt. De var kommet med i partiet fordi de syntes at Stalin var en stor fyr eller sympati pga den illegale jobbinga. Men vi hadde ikke kapasitet til å skolere folka. Vi hadde en diskusjon om kvalitet

kontra kvantitet, og et flertall av medlemmene gikk inn for et masseparti. Jeg vil påstå at bare 30% hadde litt skolerling, resten var temmelig grønne.

Og det viste seg når vi blei satt på røve: Da Koreakrigen og hetsten mot kommunistene kom raste folka ut av partiet. Vi tålte ikke hets!

Ja, det var jeg redd for med AKP åsså, men de greide å slå hetsten tilbake. Sjel om det sikkert var for svakt mye av det MLG gjorde mht opp-tak, så var det mye bedre. Tross alt blei jo folk kandidatmedlemmer, og alle blei kjørt på sirkel.

KOS: Du har lest intervjuene med de som har gått ut av industrien o.l., hva mener du om denne "flukten"?

A.O.: Det slo meg da jeg leste den brosjyra: Dere gjør akkurat de samme feila som oss. Dere er så utålmodige og vil ha ei celle i løpet av noen måneder på arbeidsplassen!

KOS: I siste nr. av bladet forsvarer en av disse seg, og sier bl.a. at "Vi er individer med våre individuelle særheter" og at "vi ikke må ta kamp på dette i forhold til yrke"...

"HAN SETTER IKKE POLITIKKEN SIN HØYT"

A.O.: I "Hvordan stålet ble herdet"-sjøl om det er mye heroisk propaganda så snakker forfatteren om den entusiasmen som dreiv folka framover, fordi dem trudde på politikken. Han her setter ikke politikken sin høyt!

Dette er kaderpolitikk. Hvis du regder deg som overbevist kommunist og som kader, så må du sette egeninteressene litt i bakgrunnen. Det er mangel på politisk vilje hos denne kameraten og han gløder jo ikke så mye akkurat. Får håpe han lærer med åra...

MAOS OLDING

Det nytter ikke å ha hastverk når en skal lage revolusjon. Jeg husker vi hadde en diskusjon i den første sirkelen, og studielederen sa til meg at "du skal oppleve revolusjonen!" Nei, sa jeg, ikke sett noen dato for revolusjonen!

Jeg liker så godt den passusen til Mao om Oldingen som flytter fjellet. Vi må jobbe hardt som heildagskommunister, men det er ikke dermed sagt at resultatene kommer direkte. De vil komme, før eller siden. Husk at det vi står for nok kan virke forlokkende på mange, men det er likevel enda mer skremmende. Utålmodighet duger ikke, vi må ta noen kubikk hver dag, så en dag er fjellet borte.

VALGET VAR BRA!

KOS: Nå diskuteres valgresultatet og forholdet mellom objektive forhold og partiets arbeid. Blei du skuffa?

A.O.: Vi kommer tilbake til det samme. Jeg hørte at målsettinga var å doble stemmetallet. Det er tull og umulig! Jeg ser ingen håpløshet i den stagnasjonen som har vært. Valget var bra det!

Men hvis AKP hadde tatt det som en seier så ville jeg vært skeptisk. De tok det som et nederlag, men ikke som noen katastrofe. Nøktternheten skal de roses for, det er ingen grunn til å være skuffa for en har klart å holde hue over vannet i vanskelige tider.

Husk at vi har vokst mye, har vokst gjennom kamp. Den situasjonen vil vi komme i på ny, - for kapitalismen er i nedgang.

"FOLK ER TREIGE"?

En ting som slo meg da jeg leste brosjyra (KOS) var at holdninga til arbeidsfolk er prega av litt "håpløse folk som det ikke nytter å dis-

kutere med. "Det er feil! Lenin sa jo at "kverulanter diskuterer vi ikke med", men det finns en masse småkverulanter som innimellom all holdninga og kranglinga, av og til, kommer med et fornuftig spørsmål. Holdninga di må være at "Jeg respekterer deg og holdninga di". Av og til vil disse gapaguttene huske noen av de sākorna du har sād ut.

Jeg tror det er en feil som er utbredt i AKP og særlig Rød Ungdom: "Det derre skummet der prater vi ikke med!"

KJØR KLASSEKAMP UT AV NIBLÅ HELVETE!

KOS: Vi er opptatt av at skoleringa på teorien er for svak, og at vi må få bedre grep på sånne grunnleggende saker som den historiske materialismen.

A.O.: Ja, det å studere kapitalismens oppbygging er nødvendig. Husk at borgerskapet har studert, og studerer arbeiderklassen jævla nøye. På samma måten må vi lære oss fienden vår å kjenne. Borgerskapet har vært så mye flinkere til å utnytte utviklinga i kapitalismen, og det får ikke vi stansa hvis vi ikke forstår mer av lovene i systemet. Det er da vi trenger sånne folk som Kjersti E. som tenker ti ganger forttere enn vi gjør.

Jeg husker at parola til DNA i begynnelsen av 30-åra var "Lønnskamp og klassekamp". Kjør klassekamp ut av ni blå helvete! Heilt til Nygårdsvoll overtok og de kom i Regjeringsposisjon. Da blei klassekampen avblåst og de dømte seg sjøl samarbeidspolitikk; lønnskamp blei til 5-ørespolitikk. Jeg veit ikke om det var bevisst at Gerhardsen og Trammæl ville det sänn... I alle fall var det jo manglende kunnskap om motstanderen, borgerskapet, som førte dem dit hen.

AVSLØR KAPITALISMENS HENSIKTER!

KOS: Det er stor uenighet om åssen vi skal forholde oss til fredsbevegelsen. Hva mener du?

A.O.: Det er klart at folk er redde, akkurat som de var i 50- og 60-åra med Stockholmsappellen og det der. Men hva kan dem oppnå, hva kommer det egentlig ut av å demonstrere for fred?

Vi må avsløre kapitalismens hensikter, at det er knivinga mellom

de store og rennet etter markeder som skaper krig.

En fyr sa ei gang til meg: "Det er ingen som tjener på krig." Men hvis det ikke var det så ville det jo ikke blitt noen krig! Se på politikera i USA, president Ford f.eks., assen de er direkte involvert i våpenmagnatenes spill.

"BRUK MEG HVIS DERE KAN!"

KOS: Du er ikke medlem av partiet, får du ikke lyst til å være med av og til?

A.O.: Jeg meldte meg jo forsåvidt ikke ut, men jeg la fram saka med dårlig helse og at jeg ikke hadde anledning til å betale kontingenten da jeg blei trygda. Men jeg sa at jeg er disponibel, sjøl om jeg ikke har noen kapasitet lenger. Men det er ikke stort jeg har hørt fra dere, det blir vel ikke tid til å stikke innom en gammel krok som meg...

KOS: Vi får sende oppfordringa videre gjennom bladet til avdelingene, kan-skje med henblikk på forestående studier av "Hva må gjøres": Du stiller opp hvis noen vil ha erfaringene dine fra partiarbeidet?

PARTIET HAR JOBBEN BEUNDRINGSVERDIG!

KOS: På tampen må du få lov til å si hva du oppfatter som partiets største svakhet.

A.O.: Da må det være at det fortsatt er for mye av ei sekt, det smaker litt mye "rein og rød". Alt skal liksom være så "perfekt" og riktig. En blir nødt til å inngå kompromisser, og kan-skje oppnå det nestbeste for å unngå det verste.

KOS: Men du har tro på bevegelsen?

A.O.: Ja, jeg skal ikke bare dele ut ris. Partiet har ikke jobba dårlig. Vi har ei dagsavis, det er stort! Jobben er beundringsverdig, det har sikkert vært smarte gutter som fant fram til dette med statsannonser, sånn at økonomien blei sikra...

Herregud, vi har jo eget forlag, vi er kommet jøvel langt! Jeg husker kampen for "Friheten" etter krigen, det var håpløst det, den mangla det grunnlaget vi står på, blei bare et pengesluk som aldri tetna til. Og hvis du ser på motforestillingene som kommer til i spaltene i KK, så ville noe liknende aldri ha skjedd i "Friheten!"

Husk at "Friheten" rei på ei bølge av sympati som den fikk under krigen. Klassekampen har jo gått den stikk motsatte veien, starta på null og vokst gjennom knallhard kamp.

Et råd fra meg er at dere all-tid må være tålmodige, og jobbe for å komme på offensiven. Og så ta litt hand om Rød Ungdom, sånn at de ikke får lov til å utvikle seg altfor mye som fusentaster og skrikere. Der har dere mye å hente...

VI TAKKER ÆRBØDIGST!

DSAU-VEDTAK OM "HVA MÅ GJØRES"

1. RAPPORTKRAV

På bakgrunn av de ideene som er framlagt i egen artikkel i dette nr. skal hver avdeling (v/studieansv.) sende inn rapport i desemberrutina. Det skal sendes rapport sjøl om ikke studiene er avslutta, med beskjed om hva som gjenstår.

2. OPPSUMMERINGSKONFERANSE

På bakgrunn av innkomne rapporter vil det bli en oppsummeringskonferanse for en del utvalgte avdelinger. Spesielle ønsker om å delta setter vi sjøl-sagt priid på. Tidspunkt: Omkr. mnd-skiftet januar-februar.

3. DS-HJELP

Dersom det er ønskelig så kan DS etter evne sende folk til å delta på studiemøter i avdeling, med studieleder, eller i UDS'er. Gi beskjed i så god tid som mulig.

DSAU

DEBATT: VALGETS KVAL

(ELLER OPTIMISTENES SAMMENBRUDD)

I tida etter valget har det kome ein heil del artiklar om kor dårleg valget har gått. Valgresultatet har blitt målt opp mot kor mange mandat den enkelte hadde håpa på. Den personlige skuffelsen hos enkelte av skribentane lyser gjennom i forsøka på å finne enkle, grei svar på kvifor "valget gikk i dass".

"Vi har lært for lite av Hagen"

"Vi må fjerne Steigan, Allern og Ericsson frå TV osv."

"Vi må fjerne sosialismen frå RV sitt grunnlag"

"Vi må fjerne AKP sine særrettar i RV"

"Vi må avklare vårt forhold til demokratiet under sosialismen"

"Grunnorganisasjonene i AKP har ikkje fungert"

Osv, osv, osv...

Enkelte av argumenta som vert satt fram kan vera med på å forklara valgresultatet, men lettvinne løysingar utan grundige undersøkingar er ingen tent med.

Eg vil her prøve å ta opp ein av påstandane som eg har henta frå lederen i siste KOS: "Grunnorganisasjonene har ikkje fungert." Dei andre spørsmåla vert allerede diskutert andre stader, så i denne omgangen hoppar eg over dei.

Å gå mot påstanden om grunnorg. er vanskeleg fordi vi veit at dei alltid kan fungera betre. Eg meiner allikevel at påstanden slik han er framsett i KOS verkar som eit hinder for grundig analyse av valget og ei tildekking av den politiske og organisatoriske situasjonen i partiet.

Etter å ha vore med på enkelte oppsummeringar av valget meiner eg at forholdet mellom avdelingsfunksjon og valgresultat ikkje er entydig. Vi har avdelingar som sjølv meiner dei har fungert bra der området har hatt tilbakegang, områder med svake avdelingar med stagnasjon, og områder uten avdelingar eller RV-grupper med framgang.

For å få skikkeleg kunnskap om kva deler av politikken vår som har fått folk til å stemme RV så er det ikkje nok å snakka om grunnorg. Vi må finna ut kva dei enkelte avd. og RV-gruppene har konsentrert arbeidet sitt rundt, metodane dei har brukt, classesamansetjinga i distriktet osv. Dette er den einaste metoden for å få skikkeleg kunnskap om valget.

Slik påstanden vert satt fram i KOS er det også vanskeleg å finna ut om grunnorganisasjonane har fungert særleg dårleg i valget, eller om dette har pågått over lengre tid.

Eg trur ikkje funksjonen i grunnorg. har vært særskilt dårleg under valget, dette utfra erfaringane eg har frå 8. mars-, 1. mai- og sommarleir-arbeidet i år. Den måten grunnorg. har fungert på under valget er eit bilete på den allmenne situasjonen i partiet, ikkje berre i grunnorg. Desse feila viser seg også i UDS, DS og SK. Dersom det verkeleg stemmer at UDS og DS ikkje har hatt kjennskap til stoda i grunnorg., peikar det på alvorlege politiske feil hos dei leiarande organa, og at det også er naudsynt med korrigeringsmetodane for leiding.

Eg meiner derfor at påstanden om at grunnorg. ikkje har fungert er feil, og at den er eit uttrykk for eit ønske om å finna ein enkel syndebukk for valgresultatet. Påstanden henger ut grunnorg. og frikjenner DS. ("Vi tok tiltak for å rette opp i mai-juni"). Dette er eit aktivt hinder for å ta opp og korrigera heile distriktspartiet. Eg vil dermed fastslå at eg meiner det er feil både i grunnorg. og i dei leiarande organa. Ei korrigeringsmetode kan derfor ikkje berre gå på grunnorg., men også på UDS/DS, både politisk og organisatorisk.

Partiet har idag igang eit nødvendig og bra studieopplegg på "Hva må gjerest". Desse studia bør alle avd. bruka til å undersøka og korrigera sin eigen praksis. Eit slik arbeid må også gjerast i UDS/DS dersom vi skal kunne korrigera heile distriktspartiet.

Plebus

«VI MÅ KOMBINERE FORNUFT OG FØLELSER»

Valgkamp oppsummeringa er i full gang, og spørsmålet som stilles er sjølsagt hvorfor valgresultatet blei som det blei.

Jeg synes det er to tendenser i forsøka på oppsummering som begge to er feilaktige og skadelige. Den ene legger all vekt på å forklare resultatet med at de ytre objektive forholda var så dårlige at vi, sjøl om vi har en riktig politikk, ikke kunne oppnå noe særlig bedre resultat.

Den andre legger all vekt på at de var og er vår egen svakhet, feil i politikken, feil i organiseringa, osv. som gjorde at vi ikke tok et kraftig byks framover.

VIRKLIGHETEN SETTER RAMMER

Det er klart den objektive virkligheten setter rammer for hvor stor framgang vi kan få og hvor fort vi får den. Borgerlig ideologi er på frammarsj, og det blåser en høyrevind. Vi har vært gjennom ei kraftig krise, ei krise som også har sine klare internasjonale røtter.

Trusselen om arbeidsløshet legger ikke det beste grunnlaget for en politikk som taler fremmedarbeidernes sak. Osv, osv.

Men samtidig er det jo også viktig å få fram at de objektive forholda også har talt til vår fordel på andre områder:

- opprøret i fagbevegelsen
- Sovjets aggressjon, og krigstrusselen.
- Den særegne økonomiske situasjonen i Norge, hvor oljemilliard-

ene ruller inn, mens reallønna går ned.

Dette er saker som objektivt sett legger et grunnlag for flere RV-stemmer.

Med andre ord så er det for lett-vint når vi før valget gang på gang påpeker at alt ligger til rette for mange RV-stemmer, mens vi etter valget slår fast at mesteparten talte i retning av stagnasjon.

Vi må innse at vi var overoptimister. At vi overså viktige objektive hindringer.

Men samtidig må vi stille oss spørsmålet om hva vi har gjort feil?

Hva som har hindra oss i utnytte den delen av virkligheten som faktisk talte i vår favør?

VI BETALER DYRT FOR FEILA VÅRE

- Over lang tid har vi lagt lite vekt på å utvikle og propagandere for sosialismen. Dette taper vi på nå, sjøl om valgkampen denne gangen var et skritt i riktig retning.

Vi taper fordi vårt prat om sosialisme blir alment og tåkete. Vi taper fordi vi ikke har stillt oss i spissen for en ideologisk debatt - mot høyrebølga. Men det er jo ikke nok bare å slå fast at det er slik. Vi må også stille oss spørsmålet om hvorfor vi har gjort denne feilen. Jeg trur det henger sammen med at vi har trudd at kamp og bevegelse i seg sjøl skaper sosialister. At vi har glemt Lenin's ord om at revolusjonær bevissthet ikke vokser opp av fabrikkgolvet, men må tilføres utafra.

- Og hva med fredspolitikken vår ?
 Jeg er overbevist om at den linja vi har utvikla med stor vekt på krav til begge supermaktene, solidaritetsarbeid med de som har reist kampen og kravet om et sterkt og uavhengig norsk for-svar er et riktig utgangspunkt. Jeg mener også at de kamratene som mener vi skulle støtta fredsmarsjen tar feil. Men samtidig er det endel ting vi ab-solutt bør gå djupere i :
 Det er et faktum at vi ikke tok ini-tiativet til å skape en fredsbevegelse i Norge. Hadde vi sett frredsarbeidet som viktig kunne fredsbevegelsens platt-form idag vært en annen o g bedre. Er det riktig å si at vi la all vekt på å slå fast at krigen kommer, og ingen vekt på at vi må gjøre alt som står i vår mækt for å hindre/utsette krigen ? Jeg tror det, og det var feil. SV spiller i stor grad på følelser når det gjelder sp.m. om krig og fred. Vi slår derimot fast at fredsarbeidet må bygge på "fac ts", på kunnskap om hva som er årsakene til krigsfaren osv.SV's følelses demagogi kan nok skape bevegelse, men den sikrer så langt i fra at bevegelsen får rett kurs. Vi derimot, kan nok sikre at kursen er rett, men vi skaper ikke den store bevegelsen. Vi bygger, etter min mening i alt før liten grad på den krafta som utløses når folk blir for-

banna og/eller redde på det vanvittige våpenkappløpet vi ser i dag.

Ei viktig oppgave for oss blir å klare og kombinere fornuften og følelsene slik at det blir ei virkelig politisk kraft

Dette er etter min mening to områder hvor vi vil finne at feil og mangler ved vår egen politikk har hatt betydning for valgresultatet.

Og det er to områder hvor det er mye å hente dersom vi går grundig til værks i korrigeringa.

M.a.o. så er begge de to ten-densene jeg snakka om innlednings-vis gærne.

Den første, med bare ytre år-saker fører lett til at vi ikke "går i oss sjøl", at vi ser på politikken som 100% riktig.

Dette hindrer sjølsagt korrigering.

Den andre tendensen , at vi bare har oss sjøl å takke, må bli uvitenskaplig og subjektiv.

Den fører til svartsyn og skuf-felse. Den tar ikke hensyn til virkligheten rundt oss, og vil derfor også være til hinder for å utvikle en rett taktikk, og på den måten legge grunnlag for framgang neste gang.

DS-KAMERAT

PARTIET & FREDSMARSJEN: ②

SEKTERISME!

Er fredspolitikken i partiet riktig? Jeg mener at slik den kom til uttrykk i valgkampen og fra RV, ble det gjort feil i forbindelse med "Fredsmarsjen".

Først må jeg legge fram hva jeg er enig i, og det er at marsjen gikk i gal retning, at politikken ikke var retta mot dem som nå virkelig truer verdensfreden, nemlig Sovjet. Men er det derfor riktig og gå offentlig ut mot marsjen, og ikke oppfordre folk til å delta?, slik det bla. ble gjort under valgkampen for RV?

Det er her jeg mener at sekterisme slår igjennom. Jeg ser det slik at for første gang nå lenge, og for mange, ble fredsmarsjen en start på et politisk standpunkt. Mange gjorde noe aktivt for første gang. De eneste som ikke gjorde noe med dette enn å gå imot var RV og partiet.

Dette mener jeg er å sette seg på sidelinja i politikken i dag.

Hvorfor ble ikke folk oppfordra til å delta med andre paroler, som hadde et klart politisk innhold? Dette mener jeg burde vært gjort, det mener jeg også ville vært til nytte for RV under valgkampen.

Selv om man er dypt uenig i ~~innholdet~~ innholdet av fredsmarsjen, mener jeg vi skulle vært der og arbeidet aktivt for de riktige standpunktene.

Jeg tror dessuten at mange av deltakerne var folk, som ikke var uttalte revisjonister.

Jeg vil også presisere at det er jeg selv heller ikke.

Jeg er klar over at uenigheten er stor på dette, men en del at dette har jeg også diskutert med folk utenfor partiet, som er enig i disse standpunktene.

Vel her er mine motsigelser notert ned i stikkordsform, grip pennen og skriv i veg.

Den glade vandrer.

BEKJEMP

♀ - ⁽¹⁰⁾ UNDERTRYKKINGA I PARTIET!

Hvorfor er det nesten ingen kvinner i distriktet som er valgt som studieansvarlig i avdelingene? Hvorfor har vi så få offentlige talskvinner? Hvorfor har kvinner mindre tid til å sette seg ned og studere, lese aviser o.l. enn det menn har? Det er mange ting vi kan stille spørsmålstegn ved, og svaret vil nok i de fleste tilfeller vise at: kvinner og menn vurderes forskjellig (mindre tillitt til kvinner), arbeidsdelinga i hjemmet er ulik (mest arbeid på kvinnene), egne initiativ er forskjellig (menn har mer selvtilitt), arbeidsstilen i partiet prioriterer de "flinke og selvstendige" (dårlig planlegging bl.a.) osv. NÅ MÅ VI SLUTTE Å GODTA DENNE SITUASJONEN I PARTIET.

Det er avdelingenes ansvar at kvinnene får utvikle seg politisk på lik linje med menn, og det krever SÆREGNE tiltak. Hva skal til i din avdeling for at kvinnene får tid til å studere, si ja til å holde innledninger, ta på seg ledende verv i partiet osv.?

Det nytter ikke med almenne fraser om at det er viktig å styrke kvinnekaderen, konkrete tiltak og politisk kamp må til. OG DENNE KAMPEN MÅ FØRES MED BÅDE MENN OG KVINNER.

Jeg vil sterkt oppfordre til at

denne diskusjonen tas opp i avdelingene nå i forbindelse med nomineringene til nytt DS. Kvinnene er en like viktig del av partiet som det menn er, vi bør derfor jobbe for at endel sentrale politiske verv besettes av kvinner.

Jeg vil også oppfordre kvinner om å skrive til KOS om hvordan det er å være kvinne og kommunist, om holdninger vi møter, eks. på god eller dårlig kaderbehandling osv. Dette er en viktig del av **kampen** mot kvinneundertrykkinga innad. Det som skal bekjempes og forandres må først fram i lyset, og det er kvinnene selv som må gå i spissen for dette. Vi har i alt for lang tid "godtatt" situasjonen og latt oss passivisere. DET ER PÅ TIDE Å GJØRE SLUTT PÅ DET!

Laila,
medlem av DS.

NESTE KOS-NR.:

Vi kan allerede nå love et eksklusivt intervju med Kjersti Ericsson om jentenes situasjon i partiet. I den forb. gir vi ei spesiell oppfordring til dere jenter om å skrive innlegg. Prøv å få sendt det "direkte", dvs via folk som kan nå DS fortære enn rutina.

Det er et problem at KOS er prega av en viss "Berumshjåvinisme". Tips belønnes med kr. 2,25!

VELLYKKA «HVA MÅ GJØRES» - KONFERANSER FOR STUDIELEDERE

Som nevnt i forrige nr. avholdt DS studieleder-konferanser som forberedelser til "Hva må gjøres"-opplegget for avdelingene. Dette skjedde i slutten av oktober, og har vel stort sett kommet kort igang, sjøl om enkelte er i full sving.

Frammetet til de to konferansene var bra, særlig tatt i betraktning at det har vært vanskelig å få avdelingene til å stille opp på liknende i det siste. Studieleder i DS holdt ei innledning på noen viktige sider ved Lenin-boka, mens diskusjonen konsentrerte seg mest om åssen en skulle gjennomføre opplegget i avdelingene. Her var konferansene spesielt opptatte av å gjøre studiene mest mulig innretta på avdelingenes egen praksis, drive ei grundig planlegging av hvert møte, stille få, men "relevante" (for avd.) problemstillinger, samt å prøve å veilede sjølve lesinga ved å plukke fram bestemte tema osv. Et klart flertall av deltakerne avviste tanken om å sende ut ei generell oppfordring om å lese boka fra perm til perm, noe en ment ville virke mot sin hensikt, virke drepende på en allerede halvdau studiepraksis.

OPPFØLGING-DØDSENS NØDVENDIG!

Det var en bortimot enstemmig dom blant deltakerne at dette hadde gitt folk glød og entusiasme til å brette opp skjorteermene og ta fatt den krevende oppgava det blir å gjenreise studiestilen i partiet.

Samtidig er det nødvendig å innse at arbeidet ikke er gjort i og med et par vellykka konferanser. Her trengs ei nitid oppfølging som sikrer at en ikke mister noen under marsjen. Sjøl om det nok er en tendens blant medlemmene til økt forståelse for å studere, så er det såpass mange skjær i sjøen at det lett kan ende med havari og mismot.

DSAU har behandla oppfølginga, og prioriterer den høyt. Vedtaket finner dere annesteds i bladet. Her skal jeg si noe om viktige felles vi må prøve å unngå.

GJØR STOFFET LEVENDE

Det er avgjørende at studieleder, evt sammen med styret i avd. forbereder hvert møte slik at det alltid finns konkret utforma spørsmål samt noen veiledende ord om "dagens tekst". Det beste - som har vært praktisert i noen avd. - er å kjøre et forberedende møte, der en tar opp slike ting som går på det å studere, praktiske vansker, innrettinga på heile opplegget i forhold til avdelingas daglige jobbing. Gjør det matnyttig!

PLUKK NOEN PÅ EMNER

Vi står overfor en fare med å legge opp studiene heilt etter Lenins premisser. Han tar opp en drøss med temaer utfra spesielle historiske betingelser. Vi må derimot se det ut fra våre behov. Et opplegg som er blitt foreslått ser slik ut:

Møte 1: Tema: Dogmatisme eller teoretisk uorden. Teoretisk kamp.
(Kap.1)

Møte 2: Om økonomismen (kap.2 & 3)

Møte 3: Åssen parti trenger vi? Anarismen og partivedtektene.
(kap.4 & 5)

Evt.møte "0": Introduksjon (se foran)

STUDER STUDIEMETODENE

Vi er i starten på en ny giv i studievirksomheten vår, og det er veldig viktig at vi vier mye oppmerksomhet i Åssen vi studerer. Sørg for at det på hvert møte blir snakka om hva og når og hvordan kameratene har lest eller evt. hva som gjør at de ikke har fått forberedt seg. Ta gjerne ei runde og sjekk at hver og en har satt av en ledig kveld før neste møte. Husk at vi skal videre etter Lenin med filosofi, politisk økonomi m.m.

"TA ET FAST GREP OM JENTENE!"

Kamerater! Det var ei-1-jente på de to konferansene tilsammen! Er det en tilfældighet? Nei, det er et beinhardt bevis på Åssen det står til med fostringa av kvinnfólka for tida. Det trengs heilt spesielle tiltak fra studieleder for at ingen jenter skal dette av lasset. Jentene har mindre sjåttillit når det gjelder å studere og diskutere, de har vanligvis mer dobbeltarbeid og ansvar for de praktiske ting som ofte kommer i veien for det å sette seg ned og lese. Vi må ikke nøye oss med å registrere dette, vi må endre dette forholdet, f.eks. ved å gi tilbud om barnevakt eller hjelp til å ta fatt på stoffet. Enig?

SEND INN RAPPORTER-OPPSUMMER

Det har vært slurva enormt med å rapportere den siste tida. For at vi i DS skal få et skikkelig bålde av stoda rundt omkring blir dere nødt til å ha ei skikkelig oppsummering som er noe mer enn allmenne vendinger. Vi må ha fram politiske motsigelser, svakheter i innrettinga, problemer med kameratenes forberedelser og deltakelse i diskusjonene. Se forevrig fristene i DSAU-vedtak.

BE OM HJELP

Hvis ting går trått eller dere ikke finner ut av ting så ta kontakt med UDS/DS, heller enn å tenke at de har ikke tid eller ork til å hjelpe oss. I den grad vi kan overkomme det kan vi stille med innledere eller "observatorer".

SKRIV INNLEGG TIL KOS

Et viktig tema i HMG er nettopp teoretisk kamp. La dette komme til uttrykk i flere innlegg i blekka vår. Sann som det er nå må vi i red. stekt sett fly rundt og be folk om artikler. Når folk kommer fram med viktige motsigelser på studiemøtene så be dem om å formulere dem i et innlegg. Tilby hjelp fra mer skrivekyndige hvis det er problemet.

Med optimistisk hilsen
studiansv. i DS